

(i) in the relations between themselves and the defaulting State or international organization, or

(ii) as between all the parties;

(b) a party specially affected by the breach to invoke it as a ground for suspending the operation of the treaty in whole or in part in the relations between itself and the defaulting State or international organization;

(c) any party other than the defaulting State or international organization to invoke the breach as a ground for suspending the operation of the treaty in whole or in part with respect to itself if the treaty is of such a character that a material breach of its provisions by one party radically changes the position of every party with respect to the further performance of its obligations under the treaty.

3. A material breach of a treaty, for the purposes of this article, consists in:

(a) a repudiation of the treaty not sanctioned by the present Convention; or

(b) the violation of a provision essential to the accomplishment of the object or purpose of the treaty.

4. The foregoing paragraphs are without prejudice to any provision in the treaty applicable in the event of a breach.

5. Paragraphs 1 to 3 do not apply to provisions relating to the protection of the human person contained in treaties of a humanitarian character, in particular to provisions prohibiting any form of reprisals against persons protected by such treaties.

Article 61

Supervening impossibility of performance

1. A party may invoke the impossibility of performing a treaty as a ground for terminating or withdrawing from it if the impossibility results from the permanent disappearance or destruction of an object indispensable for the execution of the treaty. If the impossibility is temporary, it may be invoked only as a ground for suspending the operation of the treaty.

2. Impossibility of performance may not be invoked by a party as a ground for terminating, withdrawing from or suspending the operation

(i) forholdet mellem sig selv og den misligholdende stat eller internationale organisation, eller

(ii) imellem alle deltagerne;

(b) en deltager, der specielt berøres af traktatbruddet, til at påberåbe sig det som grund til at suspendere traktaten helt eller delvis i forholdet mellem sig selv og den misligholdende stat eller internationale organisation;

(c) enhver anden deltager end den misligholdende stat eller internationale organisation til at påberåbe sig bruddet som grund til at suspendere traktaten helt eller delvis i forhold til sig selv, hvis traktaten er af en sådan art, at en deltagers væsentlige brud på dens bestemmelser gennemgribende ændrer hver enkelt deltagers stilling med hensyn til den fortsatte opfyldelse af forpligtelserne i henhold til traktaten.

3. Et væsentligt traktatbrud udgøres, for så vidt angår nærværende artikel, af:

(a) en fornægtelse af traktaten, som ikke er hjemlet i denne konvention, eller

(b) krænkelse af en bestemmelse, som er afgørende for opnåelsen af traktatens formål og hensigt.

4. De foregående stykker griber ikke ind i bestemmelser i traktaten, der finder anvendelse i tilfælde af et brud.

5. Stk. 1-3 gælder ikke for bestemmelser vedrørende beskyttelse af den menneskelige person indeholdt i traktater af humanitær karakter, især bestemmelser, der forbyder enhver form for gengældelsesaktioner mod personer, som er beskyttet af sådanne traktater.

Artikel 61

Opfyldelse bliver senere umulig

1. En deltager kan påberåbe sig umuligheden af at opfylde en traktat som grund til at bringe den til ophør eller at træde tilbage fra den, hvis umuligheden hidrører fra en varig forsvinden eller tilintetgørelse af en genstand, som er uundværlig for traktatens opfyldelse. Hvis umuligheden er midlertidig, kan den kun påberåbes som grund til at suspendere traktaten.

2. En deltager kan ikke påberåbe sig umuligheden af at opfylde som grund til at bringe en traktat til ophør, træde tilbage fra den eller